

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (femte avdelningen)
den 2 april 2004 *

I mål T-337/03

Luis Bertelli Gálvez, Madrid (Spanien), företrädd av advokaten J. Puche Rodríguez-Acosta,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission,

svarande,

angående en talan enligt artikel 232 tredje stycket EG om fastställelse av att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 7 EU mot Konungariket Spanien med anledning av sökandens klagomål avseende påstådda åsidosättanden, med avseende på honom, av domstolar i denna medlemsstat av de principer om frihet, demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt rättsstaten som anges i artikel 6.1 EU,

* Rättegångsspråk: spanska.

fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J. D. Cooke,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

- 1 I artikel 6.1 i Fördraget om Europeiska unionen (EU) anges att Europeiska unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen, vilka principer är gemensamma för medlemsstaterna.
- 2 Artikel 7.1 EU har följande lydelse:

”Rådet får på motiverat förslag från en tredjedel av medlemsstaterna, från Europaparlamentet eller från kommissionen med en majoritet på fyra femtedelar

av sina medlemmar och efter Europaparlamentets samtycke slå fast att det finns en klar risk för att en medlemsstat allvarligt åsidosätter principer som anges i artikel 6.1 och lämna lämpliga rekommendationer till denna stat. Innan detta slås fast skall rådet höra den berörda medlemsstaten och får enligt samma förfarande [begära] ... en rapport om situationen i den berörda medlemsstaten.”

3 I artikel 7.2 EU föreskrivs följande:

”Rådet, som skall sammanträda på statschefs- eller regeringschefs nivå, får på förslag ... från kommissionen och efter Europaparlamentets samtycke, samt efter att ha uppmanat den ifrågavarande medlemsstatens regering att framföra sina synpunkter, enhälligt slå fast att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter principer som anges i artikel 6.1.”

4 Av artikel 7.3 framgår att när ett sådant fastslående har gjorts ”får rådet, som skall fatta beslut med kvalificerad majoritet, besluta om att tillfälligt upphäva vissa av de rättigheter som den ifrågavarande medlemsstaten har till följd av tillämpningen av detta fördrag, inbegripet rösträtten i rådet för företrädaren för den medlemsstatens regering ...”.

Bakgrund och förfarande

5 Sökanden, som är spansk advokat, inkom med ett klagomål till kommissionen genom skrivelse av den 28 april 2003, där han gjorde gällande att spanska

domare sedan tjugo år tillbaka utsatte honom för rättsstridiga trakasserier på grund av att han hade vågat påtala dessa rättsliga auktoriteters ovärdiga beteenden. Sökanden anförde i sitt klagomål att det mot bakgrund av dessa vedergällningar var tydligt att Konungariket Spanien inte respekterade de grundprinciper om demokrati och rättsstaten som anges i artikel 6 EU och yrkade att kommissionen skulle

- formellt slå fast att Konungariket Spanien åsidosätter rättsstatsprincipen, med hänvisning till denna stats ansvarslösa domstolar vars handlingar är godtyckliga och rättsstridiga,
 - kräva att Konungariket Spanien skall se till att domstolarnas trakasserier mot sökanden upphör och uppfyller sin skyldighet att besluta i fråga om de skadeståndskrav som sökanden har framställt mot de nationella domarna med anledning av den skada som dessa trakasserier har åsamkat honom,
 - kräva att Konungariket Spanien tillåter att advokatycket får utövas fritt och oberoende för att garantera de spanska medborgarna och de gemenskapsmedborgare som är bosatta i Spanien ett effektivt försvar,
 - föreslå rådet att, med stöd av artikel 7.1 EU, tillfälligt upphäva Konungariket Spaniens rösträtt i rådet fram till dess att medlemsstaten i fråga utvecklar och tillämpar lämpliga mekanismer för att utöva en effektiv tillsyn över sina domstolar.
- 6 A. Brun, som är chef för enheten "Medborgarskap, stadgan om de grundläggande rättigheterna, rasism och främlingsfientlighet, Dahneprogrammet" inom generaldirektoratet Rättsliga och inrikes frågor, svarade sökanden på kommissionens

vägnar genom skrivelse av den 21 maj 2003. Han angav att kommissionen inte enligt ordalydelsen i EU- eller EG-fördraget har någon öppen och allmän behörighet beträffande de grundläggande rättigheterna, att kommissionen endast kan ingripa vid ett åsidosättande av de grundläggande rättigheterna som sker inom gemenskapslagstiftningens tillämpningsområde, att, vad beträffar det förevarande fallet, domstolsförvaltningen faller inom den berörda medlemsstatens behörighet och att de rättigheter som sökanden anser har åsidosatts "är hänförliga till de spanska myndigheternas exklusiva behörighet, och Europeiska kommissionen saknar således behörighet att vidta några rättsliga åtgärder i dessa ärenden". A. Brun angav också att den som har uttömt de interna rättsmedlen har möjlighet att vända sig till Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna.

- 7 Sökanden vände sig på nytt till kommissionen, genom skrivelser av den 3 och den 18 juni 2003. Han anförde att den ovannämnda skrivelsen inte utgjorde något svar på hans klagomål, eftersom ärendet inte rörde grundläggande rättigheter och att det för övrigt inte var möjligt att vända sig till Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna eller kommittén för mänskliga rättigheter i Genève emedan dessa organisationer redan hade vägrat att undersöka hans fall. Dessutom angav han att A. Brun inte var behörig att ta ställning till hans klagomål på Europeiska kommissionens vägnar. Han anmodade således enligt artikel 232 EG kommissionen att vidta åtgärder i enlighet med hans klagomål.
- 8 Sökanden har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 2 oktober 2003, väckt förevarande talan.
- 9 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall
 - fastställa att kommissionen varit passiv genom att underlåta att undersöka Konungariket Spaniens allvarliga åsidosättande av de principer om frihet, demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna samt om rättsstaten som anges i artikel 6.1 EU,

- fastställa att kommissionen varit passiv genom att underlåta att föreslå rådet att det, med stöd av artikel 7.1 och 7.2 EU, skall fastslå att ett sådant åsidosättande föreligger och tillfälligt upphäva medlemsstatens rösträtt i rådet.

Rättslig bedömning

- 10 Av artikel 111 i förstainstansrättens rättegångsregler framgår att om det är uppenbart att rätten saknar behörighet att pröva viss sak kan den fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling.
- 11 I det förevarande fallet anser sig förstainstansrätten förfoga över tillräckligt med information genom handlingarna i målet och beslutar med stöd av denna artikel att fatta beslut utan ytterligare behandling.
- 12 Sökanden har med stöd av artikel 232 tredje stycket EG yrkat att förstainstansrätten skall fastställa att kommissionen har varit passiv genom att underlåta att undersöka Konungariket Spaniens allvarliga åsidosättande av de principer som avses i artikel 6.1 EU och att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 7.1 och 7.2 EU mot denna medlemsstat.
- 13 Förstainstansrätten erinrar om att det i artikel 5 i Fördraget om Europeiska unionen (EU) framgår att domstolen skall utöva sina befogenheter på de villkor

och för de syften som har fastställts dels genom bestämmelserna i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, och i senare fördrag och rättsakter om ändring och komplettering av dessa fördrag, dels genom de övriga bestämmelserna i det ifrågavarande fördraget.

- 14 Den behörighet som domstolen har enligt EU-fördraget att pröva huruvida rättsakter som antagits med stöd av detta fördrag är lagenliga gäller endast inom vissa områden. Således framgår det av artikel 46 EU att de bestämmelser i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna som rör Europeiska gemenskapernas domstols behörighet och utövandet av denna behörighet endast skall tillämpas på följande bestämmelser i EU-fördraget:

” ...

- d) Artikel 6.2 [EU] i fråga om institutionernas verksamhet i den mån som domstolen har behörighet enligt fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och enligt det här fördraget.
- e) I artikel 7 [EU], endast de regler som avser förfarandet, när domstolen fattar beslut på begäran av den berörda medlemsstaten och inom en månad från det att rådet gjort det fastslående som avses i den artikeln.

...”

- 15 EU-fördraget ger således inte gemenskapsdomstolarna någon behörighet vare sig att kontrollera att gemenskapsinstitutionerna har agerat på lagenlig väg för att se till att medlemsstaterna respekterar de principer som anges i artikel 6.1 EU, eller att pröva huruvida rättsakter som har antagits med stöd av artikel 7 EU är lagenliga, med undantag av frågor beträffande de regler i denna artikel som avser förfarandet, vilka domstolen endast kan pröva på begäran av den berörda medlemsstaten.

- 16 Härav följer att förstainstansrätten inte är behörig att pröva en talan som har väckts av en fysisk eller juridisk person i syfte att få till stånd en kontroll av institutionernas agerande för att garantera att medlemsstaterna respekterar de principer som anges i artikel 6.1 EU eller en kontroll av huruvida de rättsakter som har antagits med stöd av artikel 7 EU är lagenliga.
- 17 Således är förstainstansrätten inte heller behörig att pröva en talan som har väckts av en fysisk eller juridisk person med stöd av artikel 232 tredje stycket EG i syfte att få fastställt att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att undersöka en medlemsstats påstådda åsidosättande av de principer som anges i artikel 6.1 EU och att föreslå rådet att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 7 EU mot denna medlemsstat.
- 18 Mot bakgrund av det ovan anförda är det uppenbart att förstainstansrätten saknar behörighet att pröva den passivitetstalan som väckts av sökanden.
- 19 Under dessa omständigheter skall talan avvisas. Det är inte nödvändigt att delge svaranden ansökan.

Rättegångskostnader

- 20 Eftersom det förevarande beslutet har fattats innan svaranden delgivits ansökan och innan några kostnader hunnit uppkomma för svaranden, är det tillräckligt att sökanden förpliktas att bära sin rättegångskostnad i enlighet med artikel 87.1 i rättegångsreglerna.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande beslut:

- 1) Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att förstainstansrätten saknar behörighet.
- 2) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad.

Luxemburg den 2 april 2004.

H. Jung

Justitiesekreterare

P. Lindh

Ordförande